

ПРОТОКОЛ

№ 1105

гр. Варна, 21.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлозар Г. Г.

Съдия: Марин Цв. А.

Съдебни Ирина В. Енчева

заседатели: Лиляна М. Величкова
Йордан Т. Й.

при участието на секретаря Н. Ат. Ковачева
и прокурора Д. В. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Светлозар Г. Г. Наказателно дело от общ характер № 20233100200723 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИТЕ:

М. И. Р. – редовно призован, води се от Затвора - Варна и с **адв. Н.**, назначена за служебен защитник от преди.

Я. И. Р. – уведомен от предходното съдебно заседание, явява се лично и с **адв. П.**, назначен за служебен защитник от преди.

ГРАЖДАНСКИ ИЩЦИ И ЧАСТНИ ОБВИНИТЕЛИ:

С. Ж. Ж. - уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява

Н. Ж. Ж. – уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява

И. Ж. Ж. - уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява

И трите се представляват от **адв. К.**, редовно упълномощен от преди.

СВИДЕТЕЛЯТ:

К. В. И. - редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

от фазата на съдебното следствие

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността и разпит на **свид.К. В. И.** – роден на 14.03.1998 г., 25 г., българин, български гражданин, без родство със страните, ЕГН: *****. **Предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК, обещава да говори истината.**

Свид. И.: Много добре помня случката от 14.08.2022. Часът не помня. Първо видяхме М. убиецът, който намушка с нож Ж.. Попита къде е Ж. и мен и още двама свидетели. Ние отговорихме, че не знаем, а в същото време Ж. е бил зад сградата, точно до нас – „Веселото кебапче“.

Когато видяхме Ж., М. тръгна да го гони, хукна подир него. Близко 50 метра го гони. След това неочаквано Я. Р. излезе изневиделица от някъде с едно дърво за брадва – сап. Стана всичко за секунди, малко ми е мътно, но съвсем ясно си спомням, че първият удар беше нанесен от Я. Р. с едно дърво. Я. хвърли сапа и убитият Ж. се спъна и се удари на камъка и падна на бордюра и на оградата евентуално, но тогава още не изгуби съзнание.

В същото време М. се появи. Бягайки, не го видях да държи нож М.. Ако го бях видял, щях да го обезоръжа. Помислих, че го удари просто в корема. Ж. падна на земята, след като Я. хвърли сапа и после М. между 4 и 5 пъти го удря в корема. Видях М. как извади ножа и го намушка в корема 4-5 пъти след като вече беше падна Ж. на земята. Я. в този момент като видя, че брат му го намушка, нищо не направи. Просто си стоеше. Я. не му е нанасял удари на Ж., единственият удар на Я. беше като хвърли сапа и го спъна.

Първо видях М. да тича и да търси Ж.. М. и Я. не бяха един до друг. Не видях откъде изскочи Я., но първия удар беше нанесен от него с дърво.

Двамата Я. и М. един до друг не са били, но са действали заедно според мен.

На въпроси на прокурора:

Свид.И.: Наблюдавах тази ситуация от самото заведение с още двама свидетели – собственикът на „Веселото кебапче“ О. и бивш ваш колега полицаи М..

Ние тримата оказахме първа помощ. Имах добра видимост към тях от началото до края. Всичко стана за секунди, те не се биеха, той го спъна с кола, М. го намушка 4-5 пъти в корема и ние оказахме първа помощ. Ние още веднага отидохме преди М. бившия полицаи да го обезвреди с ножа, аз бях там, където е паднал Ж.. Аз видях ножа в последния момент, аз първо си помислих, че го удря с юмруци в корема, а не с нож. Аз бях там, когато М. удари Ж. в корема. Ножът не видях от къде го извади, но нанасянето на ударите видях ясно. Я. не нанасял удари на Ж.. Аз видях само хвърлянето на сапа от Я. и падането, други удари от Я. по Ж. не видях.

Полицаят обезвреди М., а аз се опитах да окажа първа помощ на убития, доколкото можем, но за жалост не успяхме с вода и притискане на раната опитахме.

Не мога да кажа как държеше ножа М., не успях да видя. Не е замахвал с ножа. Той много бързо изкара ножа и го намушка, но съм сигурен, че е намушкан от него с нож, М. замахваше не отгоре надолу, а напред с ножа.

Опитахме се да вземем ножа, но не успяхме, четири секунди след това. Не ни каза нищо М.. Не е замахвал в различни посоки с ножа спрямо нас да ни заплашва.

След като М. нанесе ударите с ножа, те влязоха в шок, паника и не направиха нищо М. и Я.. Единият Я. го заградихме и изчакахме да дойдат полицаите, а брат му М. беше заключен в тоалетната на Градинарово, градската тоалетна. Нищо нямаха в себе си - сапът си беше до „Веселото кебапче“ преместен, хвърлен на земята, не успях да видя кой го пренесе. Сапът беше близо до „Веселото кебапче“, с ножа не успях да видя какво стана.

Ж. не успя да каже нищо, за секунди почина.

На въпроси на адв. К.:

Свид. И.: Имам мътни спомени защо е станала тази цялата история, по-предната вечер съответният Ж. и Я. имаха някакви дразги не знам какви, не

съм сигурен в показанията си.

Ж. беше един добър човек и си търсеше работа, от време на време си пийваше, но не беше лош и на никого не беше направил нищо лошо.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свид. И..

Съдът освобождава от залата свидетеля със съгласието на страните

Прокурорът: Нямам искания за събиране на нови доказателства, да се приключи съдебното следствие.

Адв. К.: Да се приключи съдебното следствие, нямам искания по доказателствата.

Адв. П.: Да се приключи съдебното следствие, нямам искания по доказателствата.

Адв. Н.: Да се приключи съдебното следствие, нямам искания по доказателствата.

На основание чл. 283 от НПК се прочитат протоколите и писмените документи, съдържащи се към делото.

На основание чл.284 от НПК се предявиха веществените доказателства по делото.

С оглед становищата на страните, че нямат искания за извършване на нови следствени действия, на основание чл.286, ал.2 от НПК председателят обяви съдебното следствие за приключено.

На основание чл. 291 от НПК, съдът

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Прокурорът: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, поддържам обвинението срещу подс. М. Р. за престъпление по чл. 116 ал. 1 т. 6 пр. 2 вр чл. 115 вр. чл. 20 ал. 2 от НК и срещу Я. Р. за престъпление чл. 116 ал. 1 т. 6 пр. 2 вр чл. 115 вр. чл. 20 ал. 4 от НК.

Фактическата обстановка, която беше изяснена по време на съдебното следствие, считам, че е такава, каквато съм я изложил в обвинителния акт.

От доказателствата по делото се установява, че двамата братя живеят в с. Градинарово, обл. Варненска, като на 13.08.2022 г. подсъдимият Я. Р. имал

конфликт със своя съселянин Ж. Ж. Г., от което последният счупил стъклата на автомобила.

На другия ден на 14.08.2022 г. Я. Р. споделил с брат си М. Р., че имал конфликт с Ж., който му счупил стъклата на автомобила, поради което около 20 часа двамата решили да намерят Ж. и да се саморазправят с него по повод на това спречкване, този конфликт.

Преди да тръгнат подс. М. Р. носил в себе си нож, който впоследствие е приобщен по делото като веществено доказателство с дължина на острието около 16 см и в най-широката си част ширина на острието 3 см.

Подсъдимият Я. Р. взел от дома си дървен сап, дръжка от брадва с дължина 102 см и дебелина между 4-5 см в най-широката си част. Освен това подсъдимият Я. Р. през август месец обул на краката си кубинки, дебел панталон и зимно яке. Тази подготовка правя извод, че умишлено се навлякъл така като командос и говори за това, че имал намерение заедно с брат си да намерят Ж. и да го набият. Така въоръжени двамата се качили в автомобила на М. Р. и първо отишли до дома на Ж. и след като не го намерили и отишли да го търсят на центъра.

В това време на центъра се намирали много техни съселяни, тъй като там се намирали два магазина и заведението Веселото кебапче, където си пиели бирата и се черпили. М. Р. спрял автомобила в близост до „Веселото кебапче“ и казал на брат си да го изчака в автомобила, слязъл отишъл пред групата свидетели - Д. К., О. Н. Т., К. В., Г. П., Михаил И. и други, при което подсъдимият попитал К. И. дали е виждал Ж. Г.. Свидетелят отговорил, че не го е виждал, а в същото време пострадалият се намирал отстрани до заведението „Веселото кебапче“. Подсъдимият Р. го забелязал върнал се до автомобила и извикал брат си Я. Р.. Я. Р. слязъл от автомобила и взел със себе си сапа от дръжка на брадва. Двамата се насочили бягайки към Ж. Г..

Видно от кадрите на записите на камерите, които са били в района на местопроизшествието, подс. М. Р., бягайки е бил извадил вече ножа, който е носил в себе си и това ясно се вижда на камерата. Той бягал напред по посока на Ж., след него бягал брат му, държейки сапа. Ж. Г. побягнал към посоката на училището. В следващия момент Я. Р., очевидно по-добре екипиран, с кубинки, докато брат му М. е бил с джапанки, успял да го изпревари, хвърлил сапа по посока на Ж. Г. и успял да го събори като според показанията

на свидетели пострадалият се е препънал в сапа и паднал на тротоара в близост до сградата на училището.

В следващия момент подс. Я. Р. го настигнал и с крак му нанесъл удар в областта на плешката, както той е обяснил, а според някои от свидетелите му нанесъл удар с крак в главата. В следващия момент пристигнал и подсъдимият М. Р., двамата се нахвърлили върху пострадалия, който бил паднал на земята, при което подс. М. Р. нанесъл 2 удара на Ж. Г. с ножа, който носил, като първият от ударите попаднал в предна лява част на подмишницата и засегнало сърцето на пострадалия, вторият удар засегнал белия дроб, той бил също в лявата част по задномишнична линия.

На място пристигнал и свид. К. В. И., с него бил и О. Н. Т., малко по-късно и свид. А. А. А.. Тримата се опитали да помогнат на пострадалия, като А. го обърнал по гръб и видял, че от устатата на пострадалия излиза кръв и че се дави и не може да се вземе въздух. Опитал се е да му помогне, като го полял с вода и също така забелязал, че пулсът на Ж. Г. намалява и в един момент спрял да има пулс. Свидетелят А. А. тогава бил втора година студент по медицина установил, че Ж. е починал.

След това двамата братя се насочили към заведението „Веселото кебапче“, където се намирали и останалите свидетели. Подс. М. Р. носил в себе си ножа, с който нанесъл ударите, а свидет. Д. К. забелязал, че по ножа има кръв, а също така и забелязал, че ръката на подс. Р. е изцапана с кръв.

Я. Р. носел сапа от брадва. Тогава Д. К. заставил подс. Я. Р. да му предаде сапа и накарал и М. Р. да хвърли ножа на земята, след което с помощта на О. Т. затворили в обществената тоалетна М. Р., а Я. останал на място.

Свид. О. Т. се е обадил на тел. 112 и не след дълго на местопроизшествието пристигнали служители на РУ-Провадия и екип на спешна помощ, лекарите установили, че Ж. Г. е починал, а служителите на полицията задържали двамата подсъдими.

Това е фактическата обстановка, която се установява въз основа на гласните доказателства и писмените доказателства, приобщените по делото веществени доказателства и назначените експертизи по делото.

От назначената СМЕ се установява, че причината за смъртта на Ж. Г. са двата прободно прорезни удара с ножа в областта на сърцето, което е

предизвикало масивен кръвоизлив и е в пряко-причинно следствена връзка с настъпилата смърт.

Относно авторството на деянието няма съмнение, тъй като е станало пред очите на множество свидетели, които в хода на съдебното следствие потвърдиха, че именно М. Р. е нанесъл ударите с ножа, някои от тях като днешният свидетел е и очевидец. Няма никакво съмнение относно авторството на престъплението.

По отношение на другия подсъдим, той се явява помагач в това престъпление, тъй като е спомогнал брат му да умъртви Ж. Г. посредством това, че той е съборил на земята бягащият Ж. Г. и пристигайки към него му нанесъл удар в тялото или в главата, най-вероятно е така, както той обяснява, при което пострадалият паднал на земята и в този момент другият подсъдим е насял ударите.

Относно защитната теза на Я. Р., че не знаел, че брат му има в себе си нож и има намерение да нанася с него удари, е негова защитна теза, тъй като от кадрите, които с изгледахме се вижда как другият подсъдим бяга пред него и ножът се вижда и няма как да не е знаел.

Освен това и от показанията на самия М. Р. става ясно, че не го носи този нож за първи път. От назначената ДНК експертиза се установява, че по острието на ножа има кръв от пострадалия така че именно това е оръдието на престъплението.

Деянието е извършено при форма на вината евентуален умисъл, тъй като те са съзнавали обществено опасния характер на деянието, както и че могат да настъпят такива последици и че може да бъде умъртвен Ж. Г.. Средствата, с които са действали по отношение на него този голям нож несъмнено може да причини смърт, а ударите са нанасяни, където са поместени жизненоважни органи като бял дроб и сърце и именно и това е причината да настъпи бързата смърт. Няма няма как да нанасяш удари с такъв нож с такава сила и да не допускаш, че лицето, по отношение на което действаш може да бъде умъртвено.

По отношение на наказанието – няколко думи щя кажа за СПЕ. Видно от нея, че подс. М. Р. страда от лека олигофрения, лека умствена изостаналост, но това не му пречи да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си. От физикохимическата експертиза

към момента на извършване на деянието той е бил в лека алкохолна опияненост в кръвта с 0.7 промила наличие на алкохол.

Другия подсъдим Я. Р. страда от епилепсия с припадъци, за което приема лекарства и също е бил в състояние да ръководи постъпките си и да разбира свойството и значението на деянието. Двата са неосъждани. Законодателят предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от 15 до 20 години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна. Аз считам, че е извършено най-тежкото престъпление против личността от страна на подсъдимите, неговата обществена опасност е изключително висока, което следва да бъде отчетено при определяне на размера на наказанието.

По отношение на М. Р. аз считам, че около средния размер следва да бъде наложено наказание. По този начин биха се постигнали целите на индивидуалната и генералната превенция, което следва да изтърпи ефективно в условията на първоначален „строг“ режим.

По отношение на другия подс. Я. Р. следва да бъде отчетено това, че той значително по-малко е допринесъл за настъпване на този резултат, явява се помагач, а не пряк извършител и наказанието би било справедливо в посоката на минималния размер „Лишаване от свобода“, което следва да търпи ефективно при първоначален „строг“ режим.

С оглед на изложеното, моля за Вашата присъда.

Адв.К.: Уважаеми окръжни съдии, по фактическата обстановка нямам разминавания с представителя на ВОП. Считам, че от данните по делото се затвърждава напълно изцяло същата. Ще скицирам само няколко неща:

На първо място за мен има планиране на деянието, извършено от двамата подсъдими. Това се потвърждава от фактите по делото, множеството обаждания на тел.112, които имат за цел да им осигурят алиби и някакво оправдание за действията, които са извършвали. Сред тези обаждания има две много важни - едното, направено от Я., който обяснява, че го било страх, ще го набият и т.н. и когато полицейският служител му разпорежда да стои вкъщи и го пита „ти къде си“ „ами аз съм вкъщи сега ама той ще дойде при мен“ и вместо да стои вкъщи и тръгва да търси М., взема сап и тръгва към този, от когото много го е страх. Второто обаждане е на М., който обяснява, че щели да надупчат Ж. - те не казват ще го намерим и ще го обесим, удавим, а ще го надупчим, т.е. имат вече ясна цел и казват какво ще правят с него.

Подготовката, която двамата са имали дрехи, обувки и въоръжаването, трябва да се има предвид, че Я. се е скрил в колата. Целта е единият се скрие, че ако ги види двамата Ж. ще избяга, а те не искат той да избяга, а да се саморазправят с него.

Всички тези действия изцяло потвърждават техния умисъл. Умисълът, който има Я., че тича след брат си, брат му е с нож и гони Ж. и на видеото се вижда, че М. има нож така че Я. не може да не възприеме, че брат му има нож. И той продължава даже спомага да доведат Ж. до безпомощно състояние.

Аз имам несъгласие по квалификацията на деянието по отношение на Я. и по отношение на умисъла. Всички тези действия говорят за пряк умисъл и на двамата от страна М. със сигурност, аз мисля, че такъв е и от страна на Я.. Самата квалификация на деянието според прокурора е квалифицирано, че Я. е като помагач. Съобразно НПК този, който е улеснил умишлено извършване на престъплението чрез съвети, наставления и разяснения, но Я. не е помагач. Я. е съизвършител. Съборил е на земята Ж., нанесъл му е удари с кубинката и е спомогнал да бъде лишен от възможност да се отбранява и да се защитава и е улеснил задачата на брат си да го намушка. Така че със сигурност Я. е обикновен съизвършител по това дело и наказанието трябва да е еднакво за мен и за двамата. Аз Ви моля да приемете, че той е съизвършител на деянието.

Моля да уважите гражданския иск, предявен от Н. Ж., С. Ж. и И. Ж., така както съм ги предявил в съда в пълен размер. Събрани са доказателства по делото, че те са били в добри отношения с баща си, ходили са си на гости и тежко са преживяли неговата загуба.

На основание чл. 38 ал. 2 вр. чл. 38 ал. 1 т. 2 от Закона за адвокатурата моля да ми присъдите и адвокатски хонорар.

Наказанието, което се претендира от прокурора, аз считам, че при така събраните данни по делото, планирана подготовка за това тежко деяние, наказанията, за които пледира представителят на ВОП са недостатъчни, а също и исканията на моите доверители и двамата подсъдими да получат доживотен затвор.

Адв. Н.: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, моля да признаете за невиновен подзащитния ми М. И. Р. по така повдигнатото

обвинение.

По делото се установи, че подсъдимият е действал в състояние на силно раздразнение и афект, доведени от поведението именно на пострадалия. Считам, че не се доказва по безспорен начин, че са налице обективните и субективните признаци по чл.116 ал. 1 т. 6 пр. 2 вр. чл. 115 от НК, така както е повдигнато в прокуратурата.

Твърдим, че не се доказва наличието на квалифициращия признак на така твърдения умишъл. В случай, че намерете подсъдимия за виновен, pledираме за наказание към минималния размер.

Моля да вземете предвид смекчаващите вината обстоятелства чистото съдебно минало на М. Р., неговото психично заболяване, довело до умствена изостаналост и интелектуален дефицит, което бе установено с назначената по делото експертиза.

На основание чл. 59 ал. 1 от НК моля да приспаднете времето, през което е задържан под стража. По отношение на така предявените граждански искове, моля да ги оставите без уважение, тъй като са недоказани като размер.

Адв. П.: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, настоящото производство е образувано и водено от вас въз основа на внесен обвинителен акт за престъпление по чл. 116 ал. 1 т. 6 пр. 2 вр. чл. 115 вр. чл. 20 ал. 4 от НК, съгласно диспозитива на който подзащитният ми е обвинен че като помагач в съучастие с М. Р. като извършител умишлено е улеснил умъртвяването на Ж. Ж. Г., като убийството е извършено по особено мъчителен начин за убийтия.

С оглед изискването на закона и с оглед анализа на доказателствата се твърди обвинение, което не доказано по един безспорен начин. Чл. 303 ал. 2 от НПК изисква, за да постановите обвинителна присъда, обвинението да е доказано по несъмнен начин. С оглед на представените пред Вас доказателства, считам, че следва да се стигне до друг правен извод, поради което от името на моя подзащитен ще pledирам пред съда за оправдателен диспозитив.

Считам, че подзащитният не извършил деяние, което от обективна и субективна страна осъществява състава на престъпление по смисъла на чл. 116 ал. 1 от НК.

В обвинителния акт се твърди описаната фактическа обстановка, която

считаме, че не отговаря на действителната и на това, което фактически се е случило на площада в селото на този ден.

Разпитаните в хода на наказателното производство свидетели дават показания за една по-различна фактическа обстановка. В хода на съдебното следствие свид. Д. К. твърди, че подзащитният ми е настигнал Ж., хвърлил сапа, Ж. кривнал и сапът не е могъл да го улучи и как се случило падането не можал да разбере. Свидетелят К. не е видял подзащитният ми нанася удари по главата на Ж., нито е видял сапът да събаря Ж. на земята.

Свид. Г. Т. твърди, че подзащитният ми е хвърлил един кол, Ж. се обърнал да го вземе и Я. го ударил с ритник с кубинка в главата, след което и Ж. е паднал на земята. Той твърди, че когато Ж. е паднал на земята, не може да каже дали братята са били на земята. Свидетелят Г. П. твърди, че подзащитният е хвърлил сопата ударил Ж. в краката и Ж. паднал на земята както казва той „оня дойде с ножа и М. го надупчи, Я. не видях да му прави нещо преди Ж. да го надупчи“. „Не съм видял да държи нещо или да го събаря, само Ж. беше на земята“, „Ж. беше прав, когато Я. го удари с юмрук в лицето“. Не е видял подзащитният ми да е притискал Ж. към земята и да му нанася удари с ръце. Така твърди обвинението, че когато Ж. е паднал на земята, моят подзащитен му е нанесъл удари с ръце по главата, с което е бил улеснил извършването на изпълнителното деяние.

Свид. К. С. твърди, че Ж. се е върнал да вземе сапа и тогава подзащитният ми го ударил с кубинка в дясната страна на лицето и Ж. е паднал на земята. Той твърди, че освен удара с крак друг удар не видял.

Свид. В. Т. твърди, че Я. със сопата удря отзад Ж., който се спъва и пада на земята, след което Я. го удря с крак. „Ж. докато беше на земята, М. върху него беше на земята“. „Я. стоеше при него, но не можах да разбера какво прави“. Моят подзащитен не е бил на земята, не го е държал, така както се твърди в обвинителния акт.

Свид. Р. Я. твърди - „Я. хвърли сапа, но не можа да го удари, Ж. се привежда да вземе сапа и Я. удря Ж. един път с крак“. Същото твърдят и свидетелите И., свид. А., свид. Михаил К. И..

Подзащитният ми дава показания в съдебно заседание, които са последователни и непротиворечиви относно случилото се, т.е. по време на гонитбата той хвърля дръжката на брадвата, но не улучва Ж.. Подзащитният

ми твърди, че Ж. се навежда да вземе сап, спъва се и пада на бордюра. Считам, че Ж. е успял да вземе сапа, доколкото в т. 2 от заключението на ДНК експертизата за обект № 4 т. 1 обтривка от широк край на дървена пръчка се определя ДНК профил, който съвпада напълно с ДНК профила на

Я. го удря с крак и Ж. пада на земята. От този момент нататък подзащитният ми е бил подпрян на стената и не е бил върху Ж. и не го е притискал към земята, така както твърди държавното обвинение. Я. твърди – „през цялото време бях подпрян на стената, докато свърши, аз бях до стената запрян, защото си бях ударил ръката и много ме болеше“.

Обвинението не доказва по несъмнен начин, че моят подзащитен е задържал и притискал Ж. към земята, както и че е нанесъл множество удари по главата на Ж., с което преди започване на изпълнителното деяние е улеснил извършването на убийството.

СМЕ и в.л. Н. дават сведение относно травматичните увреждания в областта на лицето на Ж. Ж., установени са разкъсно-контузна рана на лявата вежда, кръвонасядане в областта на долната челюст вдясно, кръвонасядане по лява ушна мида, като се твърди, че тези увреждания биха могли да бъдат получени от удари с юмруци, но това не значи, че не е бил ритнат, а ожулванията в областта на крайниците по-скоро са от падане. Тоест подзащитният е нанесъл един удар с крак, какъвто в обстоятелствената част на обвинителния акт няма описан. Хвърля сапа, но не улучва Ж. и след това си удря ръката в стената, което му отнема възможността да нанася повече удари. След този момент е бил подпрян на стената и не е бил върху Ж..

Моля с оглед на извършеното да определите степента на участието му в изпълнителното деяние и неговия конкретен принос за настъпване на конкретния резултат и от там дали това е предпоставка за носене на наказателна отговорност.

Относно евентуалния умисъл при него деецът съзнателно допуска настъпването на обществено-опасните последици. В настоящия случай подзащитният ми нито е целял настъпването на смъртта на пострадалия, нито е допускал настъпването на смъртта на жертвата. Освен това е необходимо да се е отнесъл безкритично към настъпването на смъртта като един възможен резултат.

Същественото при евентуалния умисъл е, че в рамките на един и същи

причинно-следствен процес настъпват два резултата, който е целен от дееца и допълнително настъпилия, като е налице двупосочност на психическия процес у дееца. Следва да се изследва психическия процес у подзащитния ми, той вижда за първи път ножа като брат му изважда ножа от тялото на Ж.. Преди това действие той не е виждал ножа. Мислел е, че М. нанася ударите с юмруци, в този случай има показания на свидетели, които са видели нанасянето на ударите и също са мислили, че М. нанася ударите с юмруци. В този смисъл подзащитният ми не е съзнавал обществения характер на деянието и не е допускал, че може да бъде извършено умъртвяване на Ж..

В своите показания пред съда подзащитният ми твърди следното: „Аз мисля юмруци правя, аз не знам, че има оръжие. Ако знаех, че има оръжие, него щях да удрям. Ж. пита за ножа и казах на М. да спре и се спря. Ж. каза човек с нож недей и той тогава се спря и тръгна нагоре. Аз видях ножа, в момента в който го изкара от Ж. и му викнах да спре“. Тези негови действия показват, че подзащитният ми не се е отнасял безкритично, напротив той се е стрЕ. да предотврати настъпването на смъртта, като е викал на брат си на спре.

Съгласен съм с изявлението на прокуратурата, съдържащо се в мотивите на обвинителния акт за липса на отегчаващи вината обстоятелства. Според мен са налице многобройни смекчаващи такива- чисто съдебно минало, добри характеристични данни, добро обществено положение, положително отношение към органите на полицията и следствието. Считам, че е налице значителен превес на смекчаващите обстоятелства пред отегчаващите, поради което алтернативно Ви моля ако сметете подсъдимия за виновен да определите наказание под минимума, определен в правната норма на чл. 116 ал. 1 от НК.

Но според защитата считаме, че моят подзащитен следва да бъде оправдан по възведенето му обвинение.

Подсъдимият М. Р. /лична защита/: Искам да кажа, че когато стана работата нали като съм ръгал, всичките не бяха там. Бяхме тримата. Като ми видяха ножа и викат хвърлете го. Свидетели нямаше там. Като стана белята тогава се домъкнаха всичките.

Подсъдимият Я. Р. /лична защита/: Нямам какво да добавя.

СЪДЪТ на основание чл. 297 от НПК дава **ПОСЛЕДНА ДУМА** на

подсъдимите:

Подсъдимият М. Р.: От съда искам както му е редът.

Подсъдимият Я. Р.: Уважаеми г-н съдия, умолявам каквото е казал защитникът ми това да се предприеме за мен.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

С Ъ Д Ъ Т, след тайно съвещание постанови присъда, която председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването □ пред Апелативен съд – Варна, както и че мотивите ще бъдат изготвени по реда чл.308, ал. 2 от НПК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи 16:20 ч.

Председател: _____

Секретар: _____